

Musiker- och kyrkomusikerutbildningarna, Musikhögskolan i Malmö, Lunds universitet

LUNDS UNIVERSITET

Musikhögskolan i Malmö

Kommentardel av självständigt arbete, 30 högskolepoäng.

för uppnående av konstnärlig masterexamen

Datum eller terminsbeteckning

Författarens namn: Iris Bergcrantz

Arbetets titel: Musik möter abstrakt rörlig bild

Undertitel: På vilka sätt kan rörliga bilder användas för att förstärka musik?

Handledare: Sara Wilén

Abstract

Musik möter abstrakt rörlig bild.

I mitt arbete har jag valt att studera kopplingen mellan musik och konst. Min upplevelse är att musik blir förstärkt av konsten och vice versa. Jag har skrivit kompositioner som ska spelas till ljusfilmer av ljuskonstnären Åsa Wirling. Hon kommer projicera filmer på en duk, samt på musikerna. Musik talar starkare till mig genom bild och vad jag valt att studera är förhållandet mellan musik och rörlig bild. Vilka svårigheter stöter man på under resans gång?

Under processen har jag märkt att det är otroligt viktigt att välja i ett tidigt stadie vem som anpassar sig till vem. I detta fall har Åsa tagit del av texter och musik av mig, samt min beskrivning av känsla kring kompositionerna. Detta har varit hennes utgångspunkt.

Den 30/5 håller jag min examenskoncert på inter Arts Center i Malmö. Då har jag med mig en stråkkvartett och en jazzkvartett samt ljuskonst.

Music Meets Abstract Motion Pictures

In my preparations for my thesis concert, I have chosen to study the connection between music and art. In my opinion, music becomes stronger in collaboration with other art genres and vice versa. My original compositions will be performed live, simultaneously abstract films made by the light artist, Åsa Wirling, will be projected behind and on the band. To me, music speaks stronger through pictures in particular. Therefore my work with my thesis is: the connection between music and art. What are the difficulties I will run into during my creative journey?

Throughout the process, I have come to learn how important it is to choose who will adapt their art to whom. In this case, Åsa has read my lyrics, received my recordings, and she has also heard me explain which emotions I am trying to convey - all in order to understand what I want to communicate through my music.

On May 30th I will perform my thesis concert at the Inter Arts Center in Malmö. It will be a multimedia and multi-genre performance consisting of a string quartet, a jazz quartet, and original light art.

Innehållsförteckning

Inledning	3
Syfte och forskningsfråga	3
Bakgrund	4
Form och planering	6
Genomförandet	7
På vilket sätt kan rörliga bilder användas för att förstärka musik?.....	7
Vilka svårigheter stöter man på under resans gång?.....	8
Musikaliska och logistiska svårigheter.....	9
Kunstapsfältet – andras kunskap och egna erfarenheter	10
Resultat	11
Vägar vidare – slutsatser och funderingar	12
Referenslista	13

Inledning

Musik möter abstrakt rörlig bild.

Jag har länge haft en idé om att göra ett samarbete mellan musik och konst. I mitt examensarbete arbetar jag med ljuskonstnären Åsa Wirling, som kommer projicera filmer till min musik.

Detta är den kommenterande delen av mitt examensarbete. Examenskonserterna äger rum den 30:e maj i Röda rummet på Inter Arts Center. Jag kommer framföra egna kompositioner och arrangemang som framförs av stråkkvartetten KVARTS samt en jazzkvartett bestående av mig själv på sång, Calle Brickman - piano, Anders Fjeldsted - bas och Andreas Svendsen - trummor. Samtliga arrangemang har jag skrivit, samt musiken till: *Young dreams*, *Februarilåt* (arbetstitel) och tillsammans med Anders Fjeldsted skrivit musik och arrangemang till *No name* (arbetstitel). *Kling Klang* är en traditionell folkvisa och nu har jag fått den jag vill ha är skriven av Olle Adolphsson

Till *Kling Klang* och *Young dreams* kommer jag projicera ljusfilmer gjorda av Åsa Wirling, på musikerna och på en vit duk. Dessa ljusfilmer kan beskrivas som abstrakta filmer från naturen där solljuset tar plats. Min tanke är att musik lyfts av bild och vice versa.

Det vanligaste samarbetet mellan rörlig bild och musik är antingen musikvideo eller filmmusik.

Mitt arbete handlar om en koppling mellan bild och musik som varken är filmmusik eller musikvideo, trots att jag hämtar mycket inspiration från dessa konstformer.

Innehållet av den rörliga bilden i ljusfilmen behöver inte vara en direkt beskrivning av musiken, som oftast är det vi får se i traditionella musikvideor. Här är tanken att skapa en ytterligare dimension till intaget av musik. Något som kan engagera de som lyssnar ännu mer och på så vis kunna uppnå något större än att bara lyssna. Bilderna ska leda lyssnaren in i musiken utan att ta över showen.

Jag skulle vilja tacka alla medverkande i projektet; Åsa Wirling, KVARTS, Calle Brickman, Anders Fjeldsted, Andreas Svendsen och min handledare Sara Wilén som har varit mycket hjälpsam under året.

Syfte och forskningsfråga

Syftet med den här studien är att studera förhållandet mellan musik och rörlig bild. Hur får man de två konstformerna att gifta sig?

1. På vilka sätt kan rörliga bilder användas för att förstärka musik?
2. vilka svårigheter stöter man på under resans gång?

Bakgrund

Jag har alltid varit oerhört fascinerad av bilder i kombination med musik. Att minnas musik till film har alltid varit väldigt lätt för mig, och inte bara de "vanliga" temana som de flesta minns. I en film vars musik jag tycker om, kan jag säga exakt var nästan all musik spelas. I Harry Potter vet jag till exempel vilken melodi som ofta spelas när Ron kommer in i bild, Hagrids pampiga entré in i stugan på den lilla ön mitt i det stormande havet i första filmen etc. Jag har alltså alltid varit en nörd när det gäller filmmusik.

Det är oerhört fascinerande hur hjärnan minns bättre när den har fler element att knyta ihop minnet med. Musik är i sig själv något med många element som minne, känsla, plats och tid. För mig har musiken alltid förstärkts med bilder och vice versa och jag tror det finns många som jag.

Jag fick därför idén att göra en konsert med min egna musik till någon form av bild. Till en början tänkte jag använda mig av den fantastiska fotografen Nadja Hallströms bilder. Hon skulle åka till USA och dokumentera USA:s sista vildhästar, men då detta projekt blev framflyttat fick jag tänka om. Jag insåg också att vi hade börjat göra vars ett projekt från olika håll och de två projekten gifte sig inte helt med varandra, så som jag hade hoppats. Hennes bilder var otroligt talande, men jag insåg senare att jag behövde några mer abstrakta bilder till min musik, så de kunde lyfta min musik istället för att berätta en annan historia som inte passade in i min egen.

Jag ville att bilderna skulle vara mer abstrakta och hittade lite olika intressanta konstnärer online som inspiration som gjort fantastisk livekonst i samband med musik. Ett exempel som inspirerade mig mycket blev en konstnär som går under namnet E.U.E.R.P.I. <https://www.youtube.com/watch?v=0WjjsGE6qS8>

Hon gör konst samtidigt som musiken spelar genom att experimentera med vattenfärg. Samtidigt filmar och projicerar hon processen så att det blir en konstföreställning live till musiken.

Det är något hypnotiserande med konsten. Jag fastnade verkligen för hur färgerna följde musikens ändringar och intensitet. Ena stunden såg konsten ut som en sandstorm och nästa som en bild tagen ur rymden. Konsten lade till en massa minnesbilder till musik som jag egentligen inte tyckte var särskilt intressant, men nu blev plötsligt musiken mycket starkare då jag blev indragen i det visuella skådespelet.

Jag hade också i bakhuvudet en produktion som min mamma Anna-Lena Laurin, min syster Lin Laurin och hennes man Mike Depasquale gjorde. Produktionen hette *Iphigenia* och det var en dokumentär om min mammas musik, som framfördes med symfoniorkester och jazzsolisterna Richie Beirach på piano och min pappa Anders Bergcrantz på trumpet. Filmen handlade om min mamma, om processen och om stycket. Då hon ville att dokumentären skulle innehålla så mycket musik som möjligt var det svårt att hitta tillräckligt med bildmaterial som dessutom inte störde musiken. Då gjorde Mike ett bildmaterial i sin studio som påminner om klippet ovan. Han håller färg i vatten så att det ser ut som en form av rök. När jag såg detta kände jag att det var ett

optimalt sätt att få bilder att framhäva musiken. Filmen tog aldrig över, utan blev ett meditativt medel som gjorde lyssningsprocessen mer intressant för mig.

Se exempel: 01.41-01.54 <https://www.youtube.com/watch?v=C5iWCB0yhCI>

I frågan: vem ska jag vända mig till? tog projektet en ny oväntad riktning. Innan jag hittade Åsa hörde jag av mig till alla konsthögskolor med idéer om hur jag ville ha det och en länk på vad jag själv varit inspirerad av. Från konsthögskolorna fick jag inga svar.

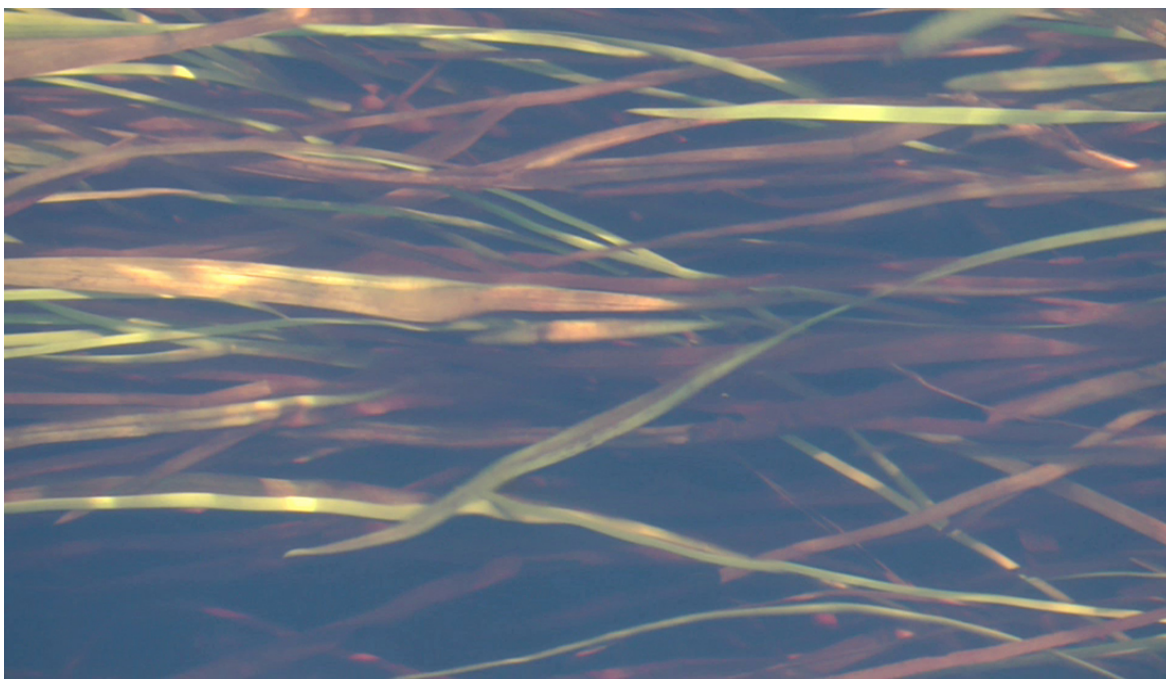
Jag hade sedan ett handledarmöte med Sara Wilén, där hon berättade om ett forskningsprojekt från en doktorand på Musikhögskolan. Det var Bruno Faria (2016) som gjort sitt doktorandsprojekt runt *sound painting* och performance konst. Jag kontaktade då honom och fick lite olika kontaktpersoner och kom i kontakt med den ovannämnda Malmöbaserade ljuskonstnären Åsa Wirrling, som jag nu samarbetar med. Jag hade som sagt egentligen tänkt mig mer regelrätta bilder eller konst som skapades i stunden till att musiken spelades. Åsa jobbar däremot mer med ljus, något jag inte haft som utgångspunkt från början, men något som var otroligt spännande.

Det var på många sätt samma frågeställningar som innan, så som hur kompletterar konstformerna varandra? Nu uppkom istället frågeställningar som; vilka lokaler har det ljus som krävs, vad för slags känsla vill jag förmedla i de olika kompositionerna, går det att få brant ljus, ett ljus som lyser högt ovanifrån ner på musikerna?

Exempel på bilder tagna ur Åsas filmer:

Bild från Åsa Wirrling film till *Kling klang* tagen en februaridag i Pildammsparken i Malmö.

Stillbild från Åsa Wirlings film till *Young dreams*, filmad i ett vattendrag i Småland

Form och planering

Åsas ljus kommer vara varmt och mjukt till min ena komposition *Young dreams* och mer kontrastfyllt och dramatiskt till *Kling klang*. Filmen till *young dreams* är ett vattendrag där vassen dansar i strömmen. Lite som en symbolik med hur tiden går, liksom strömmen. Åsa kommer använda sig av solljus hon filmar ute i naturen som glimrar på ett sätt så att man inte alltid förstår vad det är man ser.

Jag ville ha en lite ljusare känsla till *Young dreams*. Musiken är inspirerad av modal jazz, klassisk impressionism och japansk folkmusik och jag ville komma åt någon slags mjuk euforisk drömsk känsla. Texten handlar om hur man går från att vara en version av sig själv till en annan. Som en död som övergår i en nyfödelse av ens personlighet och person. Vissa delar finns kvar medan andra försvinner. Texten handlar om hur man vill hålla fast vid sitt forna jag, samtidigt som man går in i ett oundvikligt nytt stadie. Lite av den euforiska problemlösa ungdomen ska lämnas då man träder in i vuxenlivet. Utdrag från texten:

”So clear and sweet was my soul, but I’ve seen things, felt things. Just take me abroad once more, take me of shore. Try not to wake from this inception of young dreams. Run through the night and don’t fear the spite!”

När jag har skrivit stråkmusiken har jag velat lämna mycket plats till stråket. Hela visionen kring arbetet har varit att deras roll ska vara mycket mer än en stråkmatta. De ska vara den viktigaste delen av kompositionen. *Young dreams* börjar med stråkkvartetten själv, sen kommer vi andra in en efter en.

Den andra låten *Kling klang* är en gammal traditionell vallvisa. Sången går i moll och arrangemanget bygger på flageoletter spelat på kontrabas, sångeffekter så som övertoner, kulning och trall. Arrangemanget blir meditativt men också lite

kusligt. Ganska mycket mörkare än föregående komposition.

Till detta har Åsa gjort en film där hon hackigt filmat nakna vinterträdkronor med en bildkvalitet av mycket kontrast. Jag får känslan av att vara fast och omringad av träden. Texten i visan har mycket naturreferenser i sig och jag tycker att ljusfilmen fångar känslan och texten väldigt bra. Det är som att man kämpar den oövervinliga kampen mot tiden.

Första versen ur *Kling klang*:

”Kling klang klockan slår, stig upp och plocka mossa. Dagen lång och magen trång och lite mat i påsen. Aspen bad mig löpa löpa, linden bad mig vila. Björken lovade mig kvast när kvällen skulle bli.”

Jag gillar verkligen hur Åsa använt sig av trädkronor då sången sjungs om aspen, linden och björken.

Jag har jobbat ganska länge med projektet och började skriva musik redan andra året på utbildningen. Allt börjar sakteliga ta form. Jag har fortfarande musik kvar att skriva, men repetitionerna är så nära konsertdatumet så jag har ännu lite tid.

Vi kommer använda oss av brant ljus och utrustningen lånar vi av Inter Arts Center (konsertlokalen). Alla musiker kommer ha varsin strålkastare riktad mot sig med en brant vinkel. Vi kommer använda oss av en projektor riktad mot duken och musikerna och ett gäng strålkastare på golvet framför musikerna.

Genomförandet

Syftet med den här studien är att studera förhållandet mellan musik och rörlig bild.

1. På vilka sätt kan rörliga bilder användas för att förstärka musik?
2. vilka svårigheter stöter man på under resans gång?
3. Musikaliska och logistiska svårigheter

På vilket sätt kan rörliga bilder användas för att förstärka musik?

Viktigt när man använder sig av sånger med text är att ha ett vilande bildspel som blir lite fritt för tolkning. Vissa väljer att gå med texten, men för mig blev inte det ett vilande koncept. Jag ville att texten skulle stå på egna ben. Jag ville inte trycka upp texten i näsan på publiken, därför bestämde jag att filmen skulle vara en hypnotiserande meditativ bakgrund.

Det jag lärt mig under mitt arbete är att om man ska göra detta på ett plan där man inte ska hyra in ett dyrt filmteam, gäller det att tänka lite mer simpelt än ens första vision kan ha varit. Det är lätt att spåna iväg på en idé man sett från någon Hollywoodproduktion och tänka, det där vill jag också förmedla. Enligt mig så måste ett enkelt koncept inte bli sämre än ett påkostat. Det beror helt på

hur man bygger upp allt.

I min första komposition *Young dreams* händer det redan ganska mycket musikaliskt. Det är en stråkkvartett som spelar under nästan hela låten, det är en stor sättning bestående av jazzkvartett och stråkkvartett, det är många melodier som går omlott varandra och jag sjunger på text.

Jag ville undvika att ha en film eller ett bildspel som förklarar för mycket om texten. De låttexter som påverkar mig mest är de man *nästan* vet vad de handlar om, men där utrymmet finns kvar för egen tolkning. Då kan man projicera sina egna erfarenheter och känslor på texten.

Att tänka enklare och bestämma sig för vem som följer vem var något jag bestämde ungefär halvvägs in i processen.

Vad jag tidigt märkte var hur genomförandet skulle bli ganska omfattande. Något jag lärt mig under vägen är att det mest effektiva är att musiken skrivs först och bilderna kommer på plats eller tvärt om. Att få ihop något där både bild och musik redan är färdigt är svårt. Det går säkert i enstaka fall, men i mitt fall var det svårt.

I *Kling klang* fanns det lite mer utrymme för Åsas arbete, vilket man också märker när man ser de olika ljusfilmerna. I *Kling klang* är videon lite skarpare och mer dramatisk än den förstnämnda. *Kling klang* är ett arrangemang som bygger på improvisation och ljudeffekter, och till den låten kände Åsa sig mest inspirerad. Jag tror att detta varit av samma anledning som jag nämnde ovan: vem följer vem? Det var fortfarande musiken i fokus så att Åsa skulle följa den, men i *kling klang* var formen mer öppen, låten är inte uppbyggd med olika delar så som vers och refräng och det är ett väldigt tydligt modus genom hela låten. I sådana låtar blir det lättare för en utomstående konstnär att komma in i processen och ta plats.

Min personliga slutsats om ”hur får man ihop bild med musik”? Är att tänka enkelt, i ett tidigt stadie bestämma vem som följer vem, välja ”huvudkonstformen” (i detta fallet musiken) och låta de andra konstformen vara mer subtila så de kan tala sitt egna språk men också kombineras och lyfta varandra.

Vilka svårigheter stöter man på under resans gång?

Egentligen är svårigheten i sig att få själva inblicken i att veta vilken väg man ska ta. Då jag gör detta för första gången ska jag lista ut alla små men viktiga detaljer runt omkring. Först var jag inne på att använda bilder fotografen Nadja Hallström redan tagit men som sagt talade bilderna ett språk och musiken ett annat. Min plan var också att filmen skulle timeas live med musiken, så att särskilda bilder hörde till bestämda musikaliska komponenter. Att göra på det sättet hade varit att gå in i ett helt annat slags projekt där en stor del av arbetet

skulle bli att öva timingen till musiken. Då skulle trummisen behöva metronom i öronen för att timea med bilderna.

Med Åsa Wirlings filmer blev det tekniska mycket lättare då hon gör filmerna repetativa och längre än vi i verkligheten kommer spela live. Detta gör att hon kan fada ut filmerna när hon märker att vi börjar bli färdiga. Nackdelen är att det möjligen blir lite tjatigt att kolla på ljusfilmerna efter ett tag då de blir lite samma sak i lång tid.

Jag och Åsa har haft fyra möten. Det första var mest att lära känna varandra och för henne att höra mina idéer och om hon skulle vilja sammarbeta med mig. Efter det har vi samtalat om musiken och känslan. Jag har visat min musik och hon har visat tidigare arbeten hon gjort. Efter det visade hon filmerna, nästan färdiga versioner där jag fick komma med feedback och idéer och till sist gick vi till Röda rummet på IAC för att få en föreställning om hur logistiken kring tekniken kommer lösas.

Våra möten började med att hon berättade om olika projekt hon gjort, där hon bland annat projicerade ljus på en duk men också på musikerna, så att alla blev en del av konsten och ljusinstallationen, precis som hon kommer göra till mitt projekt.

Vi bestämde oss för att två av styckena ska ha ljusfilm projicerat på en duk och på musikerna, alltså att de som står på scenen också får filmen projicerad på sig. För att göra detta så effektivt som möjligt tänker vi oss att alla på scenen har vita/ljusa kläder så att projiceringen syns på musikerna. Då blir det en effekt av tre dimensioner, med det menat att filmen kommer synas och projiceras på musikernas ljusa kläder såväl som på duken. Nu har Åsa börjat färdigställa filmerna. Hennes filmer är lite vad jag var ute efter, något som låter musiken tala för sig själv, men hjälper till att hypnotiseras in i musiken där de två konstformerna förstärker varandra. Under resten av konserten blir ljuset färgade RGB lampor. Åsa kommer utforma även det ljuset så att det finns en koppling till hennes arbete i ljusfilmerna.

Musikaliska och logistiska svårigheter

Jag började med att skriva för stråk förra våren. Jag kände att jag ville utveckla mig inom det området och därför också ha med det till min examenskonsert. Jag startade då ett nytt projekt där jag spelade in arrangemang för stråk och jazzkvartett som jag senare tänker ge ut på min kommande skiva. Bara att färdigställa repertoaren, då det finns mycket arrangeringsregler när man skriver till stråkmusiker gav en del svårigheter. Då jag ofta skriver till jazzmusiker skulle jag nu ta hänsyn till att notera saker som fraseringsbågar, dynamik, spelstil, register och mycket mer. Jag jobbar nu på att färdigställa all musik till konserten.

Att hitta musikerna var en utmaning i sig. Först vände jag mig till en stråkkvartett från skolan som jag året innan gjort ett sammarbete med, men då några var på utbyte och en annan hade slutat vände jag mig istället till min

gymnasiekompis Matilda Norlov som spelar fiol i KVARTS. Då jag vill att detta ska bli ett projekt som kan fortsätta efter skolan bestämde jag mig för att fråga Köpenhamnsmusiker, då jag numera bor i Köpenhamn. Att sedan dessutom ha med en konstnär som ska sköta själva bildkonsten var ännu ett steg i ett logistiskt pussel.

Något som varit lite svårt är att göra ett så pass stort projekt med så många involverade där det inte får vara professionellt, med det menat att det inte får gå med vinst. Innan jag visste att examenskonserter genom skolan inte fick ha inträde kontaktade jag Jazz i Malmö som var intresserade av projektet. De ville gärna genomföra det, men krävde att jag hittade stöd från något annat håll för att alla involverade skulle få ordentliga gager. Jag var redan igång att söka olika stöd, men fick sedan reda på att det skulle vara gratis då det var en skolkonsert. Det är också tyvärr svårt att få stöd för skolprojekt, då det inte anses som professionellt. Därför har budget blivit ett aber, då det tillkommer en del kostnader så som fotograf, filmare som ska dokumentera konserten och resor under repetitioner och konsertdag till musiker.

Kunstapsfältet – andras kunskap och egna erfarenheter

Det har varit så otroligt många och olika inspirationskällor till detta projekt. På ett musikaliskt plan har den största inspirationen kommit musik jag lyssnat på hela livet egentligen så som: Maurice Ravel och Claude Debussy. Jag tror aldrig jag lyssnat på något som berört mig så mycket som Debussys tredje sats av stråkkvartetten i Gm. När jag hör den musiken känns det som att den tar upp allt vad livet har att bjuda. Allt vackert, förgängligt, sorger och glädje, allt fult och hemskt och all melankoli. Jag har länge känt att jag vill göra ett projekt där jag skriver för just stråkmusiker.

Något annat som också varit enormt inspirerande är filmmusik av t ex John Williams, musiken till filmen *Revolutionary Road* av Thomas Newman, musiken i *The Omen* av Jerry Goldsmith och många fler. Av all filmmusiksinspiration kom också fascinationen för rörlig bild i samband med musik.

Då det kom till lite mer abstrakt konst blev en av de största inspirationskällorna fotografen Mike DePasquale (se ovan).

Musikaliskt har vokalkvartetten Åkervinda som jag sjunger i också inspirerat mycket. Där sjunger vi sångstilar från många delar av världen men fokuserar mycket på svensk folkmusik. På något sätt är min musik inspirerad av en blandning av modal 60-tals jazz och popmusik så som Kate Bush, Radiohead, Björk men också mycket av min syster Rebecca Bergcrantz som går under namnet Raindear. Även klassisk musik av impressionismens era.

Min uppväxt har också handlat väldigt mycket om musik men också om estetik generellt. Det har alltid varit ett stort konstantresse hemma och då framförallt av konstnärer från impressionismens och expressionismens era.

En annan visuell inspirationskälla har varit konstsammankomsten Burning man i Nevadas öknen som hålls i slutet av augusti varje år. Förra sommaren var

andra året jag var där och varje gång jag är där kommer jag hem med en lust att skapa. Under den veckan såg jag några av de coolaste och vackraste konstutställningarna jag sett.

Bild från Burning man på skulpturen *Love* av Alexandr Milov 2015

Jag ville göra ett projekt som kunde fortsätta efter examen, och därför planerar jag att ge ut musiken på skiva. Min examenskonsert blir en pilot till ett större projekt efter min examen, om jag skulle bli nöjd med resultatet.

Resultat

På många plan är hela projektet en lång process av att ta två steg fram och ett tillbaka. Jag har kommit fram till mycket under resans gång och det har funnits många yttre komponenter som fått styra, på både gott och ont. De musikaliska metoderna har bestått till största del av att lyssna på den musik som inspirerat mig. Jag har också spelat in mig själv mycket och byggt min musik kring stämmor jag improviserat fram. Jag får hjälp av min lärare Claus Sørensen med arrangering av stråkmusiken, men till största del blir processen att prova sig fram och lyssna på det jag skrivit i Sibelius (notskriftsprogram).

Kring det visuella har jag haft många tankar, först bildspel, sedan projicering av färg i vatten (se ovan) och sen till sist ljusfilm av Åsa Wirling. Här har min metod

varit lite slumpmässig. Jag har haft en väldigt klar idé om hur jag velat att det skulle se ut, men då detta inte är mitt fält har jag öppnats upp för idéer av Åsa som jag själv inte alls hade kommit fram till. Det har nästan varit det mest spännande med hela projektet, att den delen blivit något ganska annorlunda än jag först tänkt mig.

Det har varit en lärdom att man kan gå in i något med en tydlig idé som under vägen blir något helt annat. I somras tänkte jag inte att jag skulle jobba med en ljuskonstnär, men jag är oerhört exalterad över samarbetet och tror att det kan bli väldigt bra!

Mitt samarbete med Nadja Hallström kommer att göras senare, men då kommer jag istället anpassa mig till hennes bilder, och det blir då musiken som blir mer abstrakt och bilderna det som talar sitt tydliga språk.

Vägar vidare – slutsatser och funderingar

Jag har lärt mig oerhört mycket av projektet men vet inte egentligen inte resultaten förrän den 30:e maj. Det har varit svårt gå in i allt med en exakt plan. Det har hänt så mycket på vägen som behövts förändras, och nu i efterhand tror jag det mesta varit av godo, men det återstår fortfarande att se. Något jag lärt mig är att väldigt mycket förändras under resans gång. Repertoaren, konsertlokalen, bildmaterialet och mycket av upplägget. Till en framtida produktion kommer jag ha en mycket klarare bild från början, och välja abstrakt konst direkt. Jag kommer också ha bestämt på förhand vilken konstform som är i fokus.

Min plan är att ge ut musiken på mitt kommande album och också boka gigs och turnéra med musikerna. Jag får se om det blir en turné med hela konceptet med ljusfilmerna eller bara med musikerna. Allt beroende på budget.

Jag ser hela processen som en pilot till vidare arbete med Åsa Wirling eller andra konstnärer som kan göra livekonst så som exemplen ovan. Jag har länge varit nyfiken på den slags samarbeten och i nuläget har mitt samarbete med Åsa känts som en mycket positiv erfarenhet.

Mitt mål med hela projektet är att kunna tala ännu starkare till publiken genom musiken. När jag hört musiken till filmerna har jag känt att jag fått tankar kring musiken jag inte fått utan filmen. Fler dimensioner och bättre förståelse för helheten.

Referenslista

Musikalier:

Björk (1997) Homogenic *Joga* London. On Little Indian Records

Bush, K. (1985). Hounds of love *jig of life*. London. EMI Records

Debussy, Claude (2008). String Quartet in GM III *Andantino*. Warner Classics. Erato Records

Goldsmith, J (1976) *Ave satani*, from The Omen London. 20th century fox

IKI, (2018) Oracle *Polygon* Köpenhamn. DME

Newman, T (2008) *Revolutionary road* London UIP Duna

Radiohead (2016) A moon shaped pool *Tinker tailor soldier sailor rich man poor man beggar man thief* London New York. XL Recordings

Raindear (2016) Embers *I'm the ice* Malmö Vanguard Music Boulevard

Ravel, M (2008). String Quartet in F major *I allegro moderato - Tres doux* Warner Classics. Erato Records

Williams, J (2012) *Shindlers list* Los Angeles Universal Studios

Åkervinda (2018) *Vispolska efter Höök-Olle* Malmö. Vanguard Music Boulevard

Konstnärer:

DePasquale, M (2013) *Iphigenia* New York. Loft 910